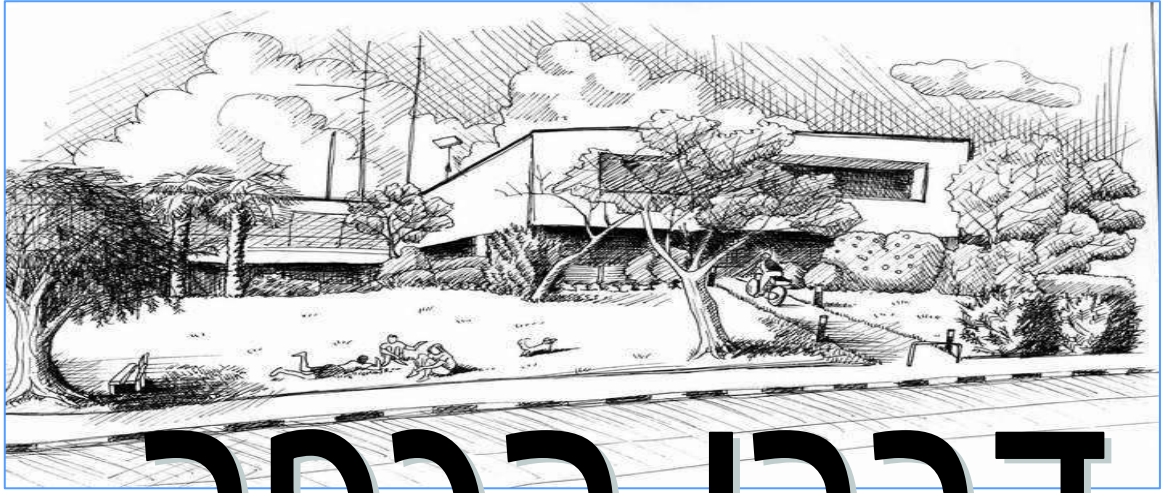

דברי הכפר

"הייתי בפריז וגם ברומא
ביקרתי בשבעת פלאי תבל
בקוטב הצפוני וגם דרומה
אך אין מקום כמו ארץ ישראל.....

שלום לך ארץ נהדרת
עבדך הדל נושא לך שיר מזמור
גם אם לפעמים נודד אני על דרך
זה טוב לנדוד אך טוב יותר לחזור.....

מילים: אילן גולדהירש

גיליון מס. 2260 ו' תמוז תשע"א * 8 ביולי 2011
כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

10/7	יהודה עדר שקד פרנק	14/7	ריימונדה גוטר - 80 הרולד וואלאך עדן פורסטר (נכדה)
11/7	ג'יסון פרלסון אשר אילון תומר לזין (נכדה)	15/7	אריאל סינה משה גרשמן דניאל גליק (נכד) איתן דוארי (בן עמית-דוארי) שושנה ביאנקו (ה)
12/7	פרנק וטרמן דוד אלמן ענווה בן-זאב כרמל מואנה איסטון יהלי יודאיקן	16/7	רותי מרקס זיו נוי לין אורן (נינה ריינס)
13/7	מיכי חייט שיפי מתתיהו אריאן סוקול (נכדה בן-יהודה) אמה ליפשיץ		

מזל-טוב!

ימי נישואין

10/7	יהודית וקני ויטהם דורית ומיכי חייט מיכל ויעקב דדוש
14/7	דליה ורוי בוסקילה

ברכת מזל טוב מיוחדת
לאשר רובינוב ליום הולדת ה – 19 שהיה בתאריך 2.7.11
(וסליחה על כי שמו נשמט בטעות מן הרשימה, זה בטח לא יקרה שוב!)

פירוים של חוויה...

כששאלו את **דורית** המשתתפים בטיול שערכנו, מה הדברים הראשונים שהיא תעשה לאחר שתשוב ארצה? היא ענתה: לאחר חיבוק לילדים ושליפת המתנות, אני צריכה ל"אסוף פירוים"... לא מעט גבות הורמו ונדרשנו כמובן להסברים. ועכשיו בעוד מספר מקומות בארץ יודעים עלינו קצת יותר, ואולי נעלה את תפוצת "דברי הכפר", לידיעת המפרסמים...

כדי לא להשתלט לחלוטין על מדור הפירוים הכנתי רשימה נפרדת על המסע המיוחד שערכנו בריו, וגם "החמור" יביע את אשר על ליבו בנושא בעניין.... תודה לכול המברכים השואלים והמפרגנים. ותודה למפעל הפיס שהבאנו עד לשם ובחזרה... ועכשיו לענינים הבאמת חשובים.

היום ה-4/7 יום העצמאות של ארה"ב. מזל טוב לכול החוגגים ממשפחת **הרמץ** מוסרים תודה ובקרוב אצלכם...

שדה התעופה עמוס בטיסות נכנסות ויוצאות של כוחותינו... ייתכן שנתבלבל פה ושם בין הבאים, היוצאים, הנוסעים והשבים, איתכם הסליחה מראש. **מיטל גלוק** שטסה ארה"ב לבקר את המשפחה של אבא **פול** וגם **סול קסדן** שטס לבקר את אביו באותה ארה"ב ממש, כבר הספיקו לחזור, לאחר שעשו שם חיים משוגעים ועתה הם פתוחים לקבל את חוויות הקיץ הישראלי, שמארגנים הנעורים והנעורות. **טרי וקים** המריאו דווקא צרפתה למפגש עם המשפחה שתגיע מ...ארה"ב. **מיה** תחבור אליהן כחלק מחופשת השחרור שלה מהצבא. כדי לא להשאיר את צה"ל גלמוד ועצוב, תצטרף אל שורותיו **קימי** מיד עם שובה מחו"ל. אין ספק שצה"ל מקבל חיזוק רציני בתחום היופי...**דייל דרור** ו**טלי קולינס** אמורים לנחות מחר מאוסטרליה הרחוקה, כך שיוכלו לקרוא בעצמם על דבר הגעתם ב"דברי" בסוף השבוע. **טלי** מצטרפת היישר לחברותיה הרבות שכבר מחכות לה בכיליון עיניים, לפעילות הקיץ של התלתון. **מקס הירס** ו**משפחתו** הגיעו בהרכב מלא, וגם **דינה בידק** תחבור למשפחה במהלך השבוע הקרוב. אין ספק שההורים מתרגשים. לעומתם, **ציביה** לבית **פוטש** כבר הספיקה לארוז שוב מזודות ולהמריא חזרה לביתה עד הפעם הבאה. **ר'גי וג'ייסון** שבו ארצה מטיול בארה"ב ופרו מוקדם מהמתוכנן, וזאת בגלל תאונת דרכים לא פשוטה שעברה **ענבל** בקנדה, שם שהתה

לרגל עבודתה. **ענבל** מאושפזת שם בבית חולים כאשר **רותם ניר ומימי** סועדים אותה. היא תשוב ארצה כשמצבה יאפשר זאת. בינתיים נשלח לה החלמה מהירה. עוד מה**פרלסונים** בהמשך.

התבשרנו לצערנו שיש עוד מספר חברים חולים, הזקוקים בין השאר גם לאישפוז. נאחל לכולם החלמה מהירה וחזרה לשיגרת החיים. ולשאר שימרו על עצמכם, כי העיקר הבריאות

חדש בארכיון הישן... – ברוכים הבאים ל**רותם (פוקס)** לשעבר) ולבעלה **טל**. הזוג הצעיר מצפה ללידת בכורם ובינתיים שוכן בדירה ששימשה את הארכיון בזמנו. זאת עד להשלמת בניית ביתם החדש בשכונה. שיהיה להם בהצלחה, ותתחילו להתרגל לומר סבא **דודיק** וסבתא **רחלי**...חוץ מזה **רותם** מורה להיסטוריה בתיכון, ואם מישהו צריך עזרה לפני מועדי ב'... יש על מה לדבר! וחוץ חוץ מזה, לזוג יש גם זיכיון לשניצליה ברמת ישי, אז אם אתם בסביבה...

וקפיצה קטנה לבריתה החדשה ששוב שוקקת חיים ומתרחצים. חברים נראים שוב על איפה שיהיה דשא בשנה הבאה. שאלה שנתורה פתוחה והיינו שמחים לקבל עליה תשובה מוסמכת היא: מי ולמה החליט/ו על שימוש בכלור בבריתה ולא במלח, כפי שהתרגלנו? והאם ההחלטה היא ברת שינוי. הכלור מפריע ללא מעט מהמשתמשים הקבועים בבריתה ושמענו גם על מספר חברי מועדון. שהגיעו בעבר בעיקר בגלל השימוש במלח ולא בכלור ונמנעים מלחדש את המינוי השנה..המים קרירים ונעימים הבריתה נקייה ומצוחצחת ואם פחות כלור יכולנו להיות **עוד יותר** שמחים.

ואם כבר היינו בבריתה נשאר קרוב למים וניידע אתכם, שיש חוג נוסף של **צביה כץ** המתקיים בימי חמישי בין השעות 08.00-09.00 בבוקר. **כדאי ומומלץ**.

יואב האריס החל בשעה טובה את שלב ההכנה לקורס קצינים. **כבוד!** שיהיה לו בהצלחה. נאחל גם לכול המשרתים והמשרתות בצה"ל, המשך שירות פורה ומעניין. והכי חשוב: **חזרו הבייתה בשלום!** אוהבים ודואגים לכם.

פעילות שנת בר המצווה נמשכת במלוא התנופה. בסוף שבוע זה מצפה לחבר'ה משימת "חלוץ בודד" המסורתית והאתגרית משהו. פרטים נוספים

עדיין חסויים במסגרת ההפתעות שמכינים עבורם! נשמח לשמוע פרטים נוספים לאחר השלמת המשימה! בינתיים ובמקביל החבר'ה ממשיכים ללמוד את "המפטיר" שלהם לקראת העלייה לתורה, שתתקיים אי"ה ביום שבת ה- 16/7 כמו גם על הצגת בר המצוה ערב קודם לכם ביום שישי ה- 15/7 לא כדאי להחמיץ!

ועוד בעיניני מסיבות ואירועים משמחים: מסיבת הסיום של בית הספר היסודי, "**מבוא גליל**" באיילת השחר הייתה השנה משמחת ומרגשת, במיוחד עבור ילדי כיתה ו' המסיימים שם את לימודיהם, לאחר 6 שנים תמימות. הנושא השנה היה **100 שנות קיבוץ** וכול בית הספר נטל חלק בחגיגות. הילדים העלו זכרונות (לא שלהם) מהתקופה על **הלינה המשותפת, המקלחת הציבורית, סדרן עבודה, חדר האוכל, מתנדבים/ות** ועוד "אטרקציות" מהעבר הקיבוצי שלצערם של לפחות חלקינו נעלמו מן הנוף הקיבוצי של ימינו... הקטעים לוו בשקופיות שחור/לבן מהתקופה. הערב הסתיים בשיר מרגש על התקופה, שכתבה המורה למוסיקה **עירית כץ** לפי המנגינה הידועה של שירה של להקת הגבעטרון "בת -60".

עובדי המפעל, זכו השבוע ליום עיון ולימוד תחת הכותרת **תרבות איכות ושירות**. יום העיון כלל הרצאות מפיו של מומחה בתחום ; **חנן מלין**. מספרים שהיה מרתק ומלהיב. לא היה מזיק לכולנו לשמוע, ולא פחות חשוב, להפנים ולהטמיע את הנאמר כדרך לחיים, הן כנותני והן כמקבלי שירות בחיי היום-יום. נקוה לפחות שעובדי ומנהלי המפעל שזכו לשמוע את ההרצאות ידעו לתרגמן לטובת השורה התחתונה בדו"חות הכספיים...

ובלי קשר לאיכות השירות... בשכונת "**טובא –תחתית**" ... (סמוך למגרש הכדורגל הישן) שוב נרשמו גניבות. בין הפרטים החסרים הפעם (לא...) ניתן למצוא את האופניים של **מיכל גלוק** ומכסחת הדשא של **עינת וגון** ראו הוזהרתם!

קצת על פעילות הקיץ של הילדים בימים הקרובים: הנעורון/ והנעורים כבר הספיקו לשוב מיומיים של ימיה כייפית בכנרת. לעומתם יוצאים ילדים התלתונים ביום חמישי ליום כיף ב"לונה גל". ילדי התלתון הבוגר, כיאה לבוגרים, אף ילוננו באזור בלילה, ויזכו למחרת ליום פעילות בימיה. ושוב ילדי הנעורים/נעורון יוצאים לקייטנה בשדות ים. כשיחזרו נשמח לשמוע חוויות.. השנה גם נרשם שיא בהשתתפות של "ילדים יקרים"

בפעילות הקיץ שלנו. נקווה שהמדריכים יעמדו בלחץ. למעשה, אנו בטוחים שכן!

הבטחנו לחזור לפרלסונים. אז אם יוצא לכם להגיע בזמן הקרוב או בכלל לפרו לאיזור קוסקו, מאוד כדאי לכם לשאול על אחד ג'ינג'י העונה (כשקוראים לו...) לשם אבישי. כי הוא פתח לא רחוק משם בכפר אורבמבה יחד עם אשתו הפרואנית b&b קטן ופיפה. השבוע אמורים להתארח שם דינה לוי ובעלה בנסון. בטוח שתקבלו שם שירות v.i.p.

יש לנו עוד המון חוויות לספר על ברזיל, (תחשבו למשל על מקלחת ארוכה ללא מצפון על ביזבוז מים, או גינה פורחת ללא ממטרה או השקייה כל שהיא...) גם צילמנו לא מעט תמונות. מי שירצה מוזמן בשמחה לבוא לראות ולשמוע, (עוגה בדרך כלל – אין!) אנחנו מצידנו יוצאים השבוע ליעד "קצת" יותר קרוב אבל לא פחות, ובעצם הרבה יותר מרגש: ביום רביעי נשים פנינו דרומה לעבר מצפה רמון, לטקס קבלת סיכת המ"מ בקורס הקצינים של גליל שלנו. נאחל לו ולנו המשך שירות מוצלח, וכמובן שיחזור הביתה בשלום.

והנה הגיע הזמן לסיים להפעם. כמו תמיד נאחל לכולכם הרבה בריאות ושהכול הכול יעבור לכם ממול. מעשה טוב אחד (לפחות) ביום יכול רק להועיל. שבת שלום ושבוע טוב! עד לפעם הבאה!

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ

היכוננו!! היכוננו!! הצגת בר-מצווה

ילדי כיתת ארז - ירין שטיינר, ענבל פרנק, יותם רז, אליה אגם, ניצן ויסבקר ומעיין וויאט

רוצים ליידע אתכם שהצגת בר-המצווה שלהם תתקיים ביום שישי
15.7.11 והעליה לתורה

תתקיים ביום שבת 16.7.

פרטים נוספים יהיו ב"דברי הכפר" בשבוע הבא

מהמרפאה

ביום רביעי 13.7.11,

המרפאה פתוחה בשעות
8.00-10.00 בלבד.

הרופא יעבוד בבוקר.

אתכם הסליחה - הצוות

נזכור

יד בתמוז תשכ"ו 2.7.66 שלום נמלי

הזמנה לדיאלוג

בוקר, יום ראשון אחד, מצאתי אחד הפסלים שלי זרוק על האדמה, אם כי כל חלקיו היו מסודרים זה ליד זה.
שום דבר לא נשבר.
מדובר באחד הפסלים בשורת הפסלים מול הגן הארכאולוגי, בסמוך לברכת השחיה.

לפני כמה שבועות, מצאתי פסל אחר שגם הוא קיבל טיפול, חלקים ממנו נמצאים שבורים, פזורים על האדמה סביב הפסל.

הבוקר, יום ראשון אחד הפסלים שלייד המרפאה נמצא על האדמה, שבור לרסיסים.

מאוד חשוב לי להבין מה גרם לאדם לעשות דבר כזה.
לכן, אני מזמינה כאן, דיאלוג פנים על פנים' או בצורה אנונימית (אם זה יהיה יותר קל) על גבי דברי הכפר.

בצפיה לתגובה, מאחלת לכולנו שבת-שלום

שריטה

"ארוחות מהלב"

לכל האנשים המופלאים שלוקחים חלק בפרויקט "ארוחות מהלב"

רצינו להגיד תודה מעומק ליבנו, על הארוחות הטעימות שהנעימו לנו את היום ואת הקיבה. הרגיעה אותנו מאוד הידיעה, שאין לנו שום סיבה לדאגה בנוגע ל"מה נאכל"? "מתי"? "איך"? ... יכולנו להתרגל בשקט וברוגע לסטאטוס החדש שלנו.

בכל פעם מחדש נתמלא ליבנו באושר כשמישהו התקשר לברר אם אנחנו בבית ואם אפשר לבוא לבקר, וגם להביא ארוחה חמה.

זה פרויקט חברתי יחיד ומיוחד, שגם אנו לוקחים בו חלק, כי הוא גורם לנו להרגיש עוד יותר שייכים לקהילה הנפלאה שמתפתחת פה, בקיבוץ כפר הנשיא. אנו מקווים שהפרויקט המיוחד הזה ימשך עוד שנים רבות...

אז שוב תודה! היה טעים, מזין ונפלא
אורטל, יגיל ויהב אורן

שִׁיר הַנֹּעַר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

גם בחלומותיו הורודים ביותר
לא העז חמורינו לשער
שדווקא שמו יעלה בגורל
לחופשה חלומית בממלכת הקרנבל.
וכי מה לחמור נושא אבוסים
ולמין זכייה שכזו בפרסים??
נפרד לשלום מכמה ידידים
נעץ בין שיניו את מקל הנדודים
בתרמילו צרר מעט מלבוש וקש
ויצא לתור אם בדרום הכדור יש משהו חדש.

מיד כשנחת על קרקע יציבה
הבליחה בראשו הגדול מחשבה
"הייתי יכול להתרגל בקלות
לסבול כאן בנכר את קשיי הגלות...
לשוטט לי בנחת בין ההרים
ו/או לפוש לי בצל עץ קוקוס מדהים
לשזוף את העין בנשים היורדות אל החוף
בביקני זעיר עד מביך... למחשוף אין פשוט סוף...

הבירה טובה ומוגשת קרה וצוננת
לא רחוק חבורה, מוזיקה מקומית מנגנת,
רוכל ניגש מציע דבר מה למכירה
הוא נחמד ומשתדל, גם המחיר לא רע.
מפה לשם מתגלגלת שיחה
התרגום קצת צולע, אך השתדלותו ממשיכה
טיפוס חייכן ואופטימי, מאמין באלוהים, מצפה לנס
כי גם בארץ טרופית יפה, צריך להתפרנס
יכולנו להמשיך ולהתקשקש עוד יותר
אך הוא הבין שממני עסקה לא תצא, וכדאי לוותר...

בינתיים השמש עושה את דרכה לשקוע
המולת החוף מתחילה לגווע
עוד קוקוס טרי מפוצח לשתיית רוויה
והאוזניים קשובות לקלוט עוד חוויה.
החמור מביט סביבו בהמולת היום הדועכת,
זוג שזוף צועד בסמוך אליו על המדרכת,
צחוקם מלא, קולני, גבה גלי עד פרוע,
האוקינוס ממולם כבר אפל ורגוע,
גלים זעירים גולשים לחוף ברצף קבוע,
מפזרים לחלל שאלות של למה ומדוע?
הכול יסתיים עברו בפחות משבוע...

האם יספיק למלא מצברים
שיספיקו גם לימים אחרים???

אבי

החוג ללימוד מקורות

יפגש ביום ד' 13.7 בשעה 20:30

במועדון החברים

הנושא שנלמד הפעם:

מה באמת ראו הבבלים (היהודים בבבל)
בשהסתכלו לכיוון ארץ ישראל והחליטו שלא בדאי להם לחזור...

הציבור מוזמן

ריו – רשמי מסע

כולם חכמים כולם
כולם מטפסים בסולם
עושים כסף כולם,
קונים דירות, נוסעים לחו"ל - רואים עולם
כולם חכמים כולם.

בבית הספר מלמדים אותנו שלא לסמוך על המזל
ובזיעת אפך תאכל לחם.
דברי חכמה דברים נבונים, אלא מה?
תלמידים הרבה יש ברוך השם
בתי ספר הרבה - אין.
למה? - אין תקציב
מה עושים? - מפעל הפיס
בשביל מה?
בשביל לבנות הרבה בתי ספר מה שאין.
בשביל מה לבנות?
בשביל ללמוד וללמד
מה ללמד? - ללמד שלא תסמוך על המזל,
ובזיעת אפך תאכל לחם.

לא קורה לי הרבה שההקדמה ארוכה כמעט כמו הסיפור. נזכרתי בשיר שכתב לפני עשרות שנים **ירון לונדון** (כן זה מלונדון וקירשנבאום) כדי להסביר איך נהייתי למנוי מפעל הפיס שיום אחד מקבל הודעה שכרטיסו זכה בהגרלה בחופשה זוגית חלומית בריו-דה-ז'נירו בברזיל. ההרגשה הראשונית היא שמישהו חומד לצון ו"עובד" עליך, ביחוד שאני מזכיר לעצמי שזמן ממש קצר לפני הודעת הזכייה החלטתי לבטל את המנוי... שמרתי את ההודעה לעצמי בסוד כדי לא להתאכזב ולאכזב אחרים כשתגלה האמת, אך הם בשלהם! מעטפה בדואר רשום עם פירוט כול הנסיעה כולל תאריכים, מלון תוכניתו הטיול וכו', ולא פחות חשוב: **הכול כלול בזכייה** רק תבוא ותהנה ... הימים חלפו, כשמועד הטיסה התקרב הגיעו במייל גם כרטיסי הטיסה מלווים בהסברים אחרונים לצד צער שלא הגענו למפגש ההכרות עם הקבוצה איתה נצא ביחד. הגענו לשדה התעופה. כבר בנקודת ביקורת החפצים זכינו בשירות **וי.אי.פי.** אמנם עדיין לא של מפעל הפיס אלא על ידי **קלייר בר-דוד** שעובדת שם בבדוק, וחסכה מעצמה ולנו את השאלות "האם ארזנו לבד...? ומאותו הרגע ועד לנחיתה בחזרה בנתב"ג, הכול היה באחריות ובטיפול מפעל הפיס, שלא

חסך שום מאמץ שהטיול יהיה מהנה כמה שיותר ושנזכה בחוויה שלא תשכח במהרה.

מדריך מלווה צמוד מהארץ, מדריכה מקומית נהג אוטובוס ונהג + מאבטח צמודים מרגע הנחיתה בריו. אחרי טיסה ארוכה למשך כול הלילה נוחתים בשדה התעופה הבינלאומי של ריו שמסלולי הנחיתה וההמראה כמו למעשה השדה כולו היו שייכים לאוקינוס ויובשו במיוחד לצורך כך. כשדלתות המטוס נפתחות אתה נהיה צעיר בבת אחת ב- 6 שעות תמימות בשל הזזת השעון לאחור, ואפילו רק בשל כך שווה היה להגיע... ומאותו רגע – פעילות רציפה בכול האטרקציות של ריו ויש המון כאלה, לדוגמא: הרכבלים ל"הר הסוכר" מסע ג'יפים במעלה רכס הטיז'וקה, ההר-ג'ונגל העוטף מחבק את ריו, כשהאוקינוס משלים את החיבוק מנגד, במרומי ההר (700+ מ') מתנוסס לו הפסל המפורסם של היהודי לשעבר יהושוע מנצרת... שפה עונה לשם קורקובדו ומשקיף על העיר. איצדיון המרקנה שעובר שיפוף כללי ומסיבי כמו עוד הרבה אתרים לטובת המונדיאל שיערך שם בשנת 2014 והאולימפיאדה בשנת 2016. הפלגה בספינה לאחד האיים טרופיים מלווים בנגני סמבה מקומיים שעושים שמח ומרקידי את כולם על הסיפון. ערב סמבה וקאפואירה במועדון לילה, מסלול הסמבדרום המפורסם בו נערכת מידי שנה התחרות בין בתי הספר לסמבה של ימי הקרנבל שגם שהוא (המסלול) עובר שיפוף והרחבה. עוד ועוד סיורים באטרקציות המקומיות בלי לחץ והרבה זמן חופשי למנוחה, לקניות, ולטיולים עצמיים בחופים ובכלל. ותתפלאו למרות שזה ברזיל בכלל וריו בפאת הכול דופק כמו שעון שוויצרי. שעה זו שעה, מילה והבטחה נאמרות כדי לקיים אותן במלואן. יש לנו מה ללמוד בתחום הזה, העיר והחוף נקיים מאוד, וגם פה יש מה ללמוד, כמו פחים נפרדים להפרדת סוגי פסולת שונים.

ריו היא משהו מיוחד ושונה גם בהשוואה לשאר ברזיל שהיא המדינה החמישית בגודלה בעולם. יש בברזיל 4 אזורי זמן שונים, והמון דברים שהם "הכי גדולים בעולם" כמו שהם גאים לספר. יש יריבות ניצחית בין העיר הגדולה העשירה והתעשייתית סאו-פאולו לבין ריו דה ז'נירו, ולא מעט הקנטות בין "הפאוליסטאס" - הכינוי לתושבי סאו פאולו, ו"הקריוקאס" הכינוי לתושבי ריו. הראשונים אומרים שפסל ה"קורקובדו" ימחה כפיים כאשר הוא יראה שמישהו בריו עובד... לעומתם הקריוקאס אומרים שבסאו פאולו עובדים אבל בריו מרוויחים.. בפורטוגזית זה נשמע יותר טוב, כי

אותה מילה משמשת גם למרוויחים שכר עבודה וגם לזוכים בפרס). בצד כול היופי הלא ייאמן חייבים לזכור שיש בעיר גם המון פשע ועוני. בין רבע לשליש מתושבי העיר חיים ביותר מ-1000 פאבלות שזו הגרסה המקומית – והדימוי היחידי שעולה לי הוא של - מחנות פליטים..

חופי ריו המפורסמים "קופהקאבנה" "איפנמנה" ו"לבלון" המסתרעים לאורך של כמעט חמישה ק"מ של חול זהוב ואוקינוס כחול, עם מאות מגרשים לכול סוגי משחקי הכדור שניתן לחשוב עליהם... החופים והמגרשים עמוסים בכול שעות היום במאות אלפים של נופשים שעושים המון המון ספורט, ולא משנה עם מעונן או אפילו יורד גשם. הפעילות והחגיגה בחוף נמשכים. צריך לדעת שעכשיו בברזיל למעשה חורף, אין איזה חופשה או חגים. אולי מכאן תוכלו להבין יותר טוב את ה"עקיצה" של ה."פאוליסטאס" על מוסר העבודה של "הקאריוקאס"... והאוכל אוי האוכל. כאשר הבשר והפירות הטריים הם הדבר הכי זול, מלבד אולי הבירה הקאשאסה והקייפיריניה, קל להבין שהבילוי והסביאה במסעדות ובבארים תופסים חלק ניכר מסדר היום.

יכולתי לכתוב עוד ועוד מה שגם עבורי היה זה מאין מסע חזרה בזמן מאחר שחייתי בברזיל תקופה לא קצרה, אך כמו בציטוט של אחד הסופרים הגדולים של ריו שמופיע למרגלות פיסלו היצוק בברונזה באחד החופים: אין מספיק מילים לתאר את יופיה של ריו... "סוף ציטוט והוא לא מגזים! אם יורשה לי להמליץ: חייב אדם שיהיה לו לפחות שבוע ריו בחייו...! אם מלבד החוויה הויזואלית, קולינרית, מוזיקלית, שהוא יחווה, הוא יצליח לשמר איתו גם מעט משמחת החיים, הפשטות, ההשלמה והסיפוק מחצי הכוס המלאה, שיש לריו ותושביה, הוא יבין שהוא באמת זכה בפיסכה בפיס לכול החיים...

אנחנו לא נציגי ומקדמי המכירות של מפעל הפיס, וכרגע אפילו לא חידשנו את המינוי, אבל כאשר צריך לפרגן אנו מפרגנים בפה מלא, ובאמת מגיעה להם יותר ממילה טובה. כדי להנעים ולהקל לנו את "משבר" החזרה לשיגרה זכינו גם ליום סיור במדריד בדרך חזרה. הנה בכול זאת למרות שהשתדלתי וניסיתי, הצלחתי לכתוב יותר מילים מאשר ההקדמה, נקוה שלא הגזמתי והצלחתי לעורר בכם את בלוטות החשק – להגיע לברזיל בכלל ולריו בפרט...אגב בשבועות הקרובים יתארח אצלנו סמנכ"ל מפעל הפיס, שהשתתף בטיול. הזמנות ובקשות מיוחדות ניתן לרשום על הדף

אבי ודורית רוזנקרנץ

סמר

"מה שלא משקים כאן – מת"

לאחר למעלה משנה וחצי שבני הצעיר נמצא בקיבוץ סמר שבערבה, החלטתי לנסוע לבקרו. כי, כשהוא אומר שהוא במסגריה אני רוצה לדעת איפה זה, וכשהוא רועה את העיזים במטע הזיתים, אני לא רוצה רק לדמיין את המקום בעיני רוחי, ותחנת הכוח הסולארית היברידית – מה זה? מה הוא עשה שם בדיוק כשקראו לו לעזור? וגדיד התמרים המהולל, הכובש בקיץ את ימיו ולילותיו, רוצה לראות את מטע תמרים. ואת הבית שלו ואת חדר האוכל בו הוא אוכל... ומי הם האנשים הגרים במקום המיוחד הזה - אותו הוא אוהב.

בערב כבר הייתי ארוזה על הטיסה ממחניים לשדה דוב. שעה וחצי המתנה ועוד זמן טיסה של 75 דקות – ואני באילת.

35 דקות על הכביש המהיר מאילת ואנחנו בסמר. השעה קרובה לחצות. אלעד מתלבט אם ארצה לללון בחדר האחר שבביתו – "רק שתדעי שאין שם דלתות בין החדרים", או בדירה של של"טניק שנסע לחודשיים לשווייץ. "בוא ונראה את הדירה שלו" השבתי. בשביל אל הדירה החשוכה, בשכונה חשוכה, בין דקלים גבוהי צמרת, אנחנו פוסעים בשקט. לפתע נשמע משק כנפיים עז אשר פולח את האוויר, שם למעלה מבין הענפים הגבוהים. אחריו עוד אחד ושני ושלישי, וצריחת טווס משתלחת לשמיים, אז אולי כתגובה עוד צריחת טווס ותגובה של התנשמת... "הערנו את הציפורים" לוחש - מחייך אלי אלעד.

אמאלה, עונה אני. וחשתי סוג של אשמה. הטבע ישן ואנחנו הפרענו את מנוחתו.

נכנסנו אל החדר הריק. מיטה כפולה, מוצעת כמו יצא הבחור ממיטתו לעוד יום, ותיכף ישוב. במקלחת מונחים משחת השיניים, המברשת, השמפו והסבון...

אולי כלל לא נסע ועוד מעט ייכנס?

אין מפתח בדלת. "לא נועלים כאן" הוא אומר. כן, גם אנחנו לא נעלנו פעם, אני זכרת, אבל זה היה מזמן. כשעוד היו לנו אשלות... "אל תדאגי אין אף אחד כאן שיכול לגנוב או להזיק".

"מישהו בכלל יודע עליכם כאן?" אני צוחקת. בלב קצת חוששת. ומה אם מישהו בכל זאת סתם ייכנס?

בבוקר אני מתעוררת לקרירות נעימה. יוצאת לראות את העולם בחוץ. איפה אני בכלל. על דלת הכניסה מודבק פתק בכתב יד מקושט וצבעוני. **"נסעתי, אתם יכולים להשתמש בדירה, לתיאום נא לפנות למיכל. אנא שימרו על החפצים האישיים שלי. אביב"**. נחמד, אני מחייכת. ככה, עם כל הפרטיות שלך, שיכנסו, רק שיכבדו את המקום. יש לי מה ללמוד כאן על חופש.

על המדרכה עוצר את האופניים שלו ונעמד לידי, ג'ינג'י מזוקן ונאה שראשו עטוף היטב מפני השמש, רביב מכיתת סיני כפר הנשיא. חיבוק של שמחה בוקר טוב וברוכה הבאה. שמח שהגעתי ומקווה שאוהב את המקום. "למה רק ליומיים?" הוא שואל. אוהבת לעזוב את ילדי לפני שהם רוצים שכבר אלך. חיוך: "תבואי לבקר אותנו" והוא ממשיך לעבודה ואני לשוטט ולנוח.

בכניסה לחדר האוכל באופן אוטומטי לא מודע, אני מחפשת את הקופאית / המגישה / מישהו אחראי שיסתובב עם פנים של "אני עשיתי את כל זה", או "מנה עיקרית אחת ותוספות לוקחים לבד". ואין. פשוט ניגשים לעגלה המחוממת ולוקחים מה שרוצים וכמה שרוצים, אף אחד לא מביט או מסתכל לכיוון שלך ולא איכפת לאף אחד למה וכמה. אוכל טעים כמו של פעם, אפשר להתרגל לזה.

בקצה הרחוק חברה צעירים ישובים סביב שני שולחנות גדולים. מתגודדים, שמחים להיפגש לצהריים עם ידידים, להעביר חוויות ולתכנן תוכניות לערב ולמחר, מזכיר לי את שולחנות האולפניסטים והמתנדבים בחדר האוכל של כפר הנשיא לפני שנים. על שני קירות בכניסה, המון הודעות, בעיקר חיצוניות: פרופ' רולידר ירצה בערב חמישי ביוטבתה, הערב אירוע מוזיקלי בפארק בתמנע, ועוד מלא הודעות על מפגשים של תרבות פה ושם באיזור.

אלעד חזר לעבוד ואני הלכתי בשביל (לכיוון שהוא הורה לי) והגעתי לחדרי ממש לבד. הוא הגיע כמובן לוודא שלא הלכתי לאיבוד ואמר לי: "את רואה? זה לא טוב שאת אומרת לעצמך אין לי חוש כיוון, ככה את משכנעת את עצמך ונכנעת לזה". "אבל..." ניסיתי להסביר, ולא הלך לי.

הוא הרשה לי שוב לחבק אותו וחזר לעבודה. קריאה ונמנום וכבר אנחנו שוב בחדר האוכל. לארוחת הערב. מתוך חלון המפריד בין עגלת ההגשה ושולחנות האוכל, קורא מישהו "יש לך בן נהדר". ואני עונה "אני יודעת". הראל שמו והוא עובד במסגריה

"תבואי מחר בבוקר ואני אראה לך, אנחנו עכשיו בונים כלי קטיף מיוחד לגדיד שאנחנו המצאנו אותו", כלי שהוא משוכלל יותר מהחרגול, שמו גחלילית... לכל קטפת ולכל רכב בקיבוץ יש שם זיהוי של חיה אחרת. כמו כל חבר בקיבוץ, יש לו אחריות על הכל. כשצריך ילך לשטח לבדוק את הקטפות, את ההשקיה, האקונומית תקרא לו לפרוק ארגזי ירקות שהגיעו מוקדם בבוקר, אם ביוב נסתם... ועוד. אין סדרן עבודה, אבל יודעים מה יש לעשות ונרתמים. איש איש לפי יכולותיו ורצונו.

ובבוקר הלכתי לראות. פגשתי את אלעד מנגר בנגריה בית קטן לבית הילדים מעץ שעמד בצד המון זמן. וראיתי במסגריה את רביב ישוב מול מסך המחשב מבין ויודע, וכמובן הקטפת החדשה מיתמרת, בהיצרה. והכל פתוח, גם כאן לא נועלים דלתות. בסוף יום העבודה, מניחים את הכלים מהידיים ולמחרת ממשיכים איתם מאותה נקודה והלאה.

ולמדתי על ההתנהלות החברתית על דעות שונות והחששות לעתיד הקיבוץ כי "אין כסף, וחברים לא מוכנים לקבל את זה" ועל המעמדות שבכל זאת יש בקיבוץ הקטן הזה מה שזר לא יראה ביומיום, וגם לא בשנה, אלא אם ייכנס בעובי הקורה של שייכות של ממש לחברה הייחודית והמיוחדת הזו.

אחר הצהריים של היום השני יצאנו (ברכב הביטחון כי לא היה רכב אחר פנוי) למטע התמרים. העונה היא עונת הדילול. קיבלתי הסבר מקיף על איך מדללים, איך קוראים לכל כלי, איך קוטפים כל זן, ובאילו כלים משתמשים לחבוק את העץ לטלטל שיפול הפרי לרשתות המחוות לו שם בגובה, לקלוט אותו. ואיזה סוג של תמר קוטפים בקבוצה ואיזה בבודדת, ואיך ומתי אורזים. שיעור מלא שלם ומושלם. ואני טיילתי לי בין העצים לחוש את עוצמת הגובה והיופי.

משם המשכנו לדיונה - לחולות סמר הידועים. שעת שקיעה, אני עומדת בחול צופה באלעד מטייל כמו בחרדת קודש, ברגליים יחפות, חש את החול הזך של תילי החולות המוגבהים. נרגשת עד דמעות מפאר הבריאה. כל כך יפה ורגוע הנוף האינסופי הזה, רק סימני הרוחות הנושבות, שהביאו לכאן את החולות, טבועים בהם כאדוות גלים. ו ד מ מ ה.

בערב טיילנו בשבילי הקיבוץ ואלעד הראה לי מעשי אמנות של חברים. גן עם פסלים, תחנת אוטובוס מבוי שאלעד היה שותף בבנייתה, בקתה מבוי (בין עצי הזית) עם גג של קש, שבנתה אופק, אישתו של רביב עם חברים וקישטה בחפצי נצרים צבעוניים. ונכנסנו לבקר בביתם של חברים שהזמינו. המשפחה כולה מתכננת טיול להודו למשך שלושה חודשים. הנושא הובא לאסיפה הבקשה נתקבלה ונוסעים.

כל זה על הקיבוץ. ומה עם ה"ילד"? בשעות הראשונות חשבתי לי: "למה במדבר? לבחור לחיות במדבר? מה המשמעות של כל זה? כמה בדידות יש כאן, באמת אין צורך לנעול, אפילו גנבים לא באים לכאן, האמת? אין מה. הבתים הכי יפים נראים עדיין כמו בשכונה של מתנדבים בקיבוץ.

אפשר לראות כאן בתים בצורות שונות, מחומרים שונים, וגודל שונה. לא לפי תקנון או תוכנית כללית, אלא לפי צרכיו, אופיו ורצונו, של כל פרט, אני מתארת לי שתוך התחשבות בשכנים, וכמובן ביכולת הכלכלית של הקיבוץ.

אכן, הכל כאן נראה ראשוני כל כך, אף מרגש בפשטותו. כשמנגד מציאות של מירוץ העכברים שבעיר, אני חושבת לי לעצמי, אולי עדיף לחיות כך, בצנעה ופשטות. הרי לא הרכוש והממון עושים את האדם ואת אושרו. ואדם בתוך עצמו הוא גר. אז מהי חשיבות הממון והעוד, והחשש מידיעת החסר כשהולכים לבנק או לחברים הטובים שגרים ממול. מרגש להיווכח שאפשר גם לעבוד בהנאה וסיפוק מהתוצאה.

במקום הזה עדיין פתוחה האפשרות לחשוב, ליצור משהו חדש, משהו אחר למען החברה בה אתה חי. האם תקבל תודה? קרוב לודאי שלא. אנשים כאנשים רואים רק את עצמם, וכל אחד חושב שהוא הכי הכי... פירגון והערכה מהזולת לדעתי הם תחליף אנושי מצויין לשכר עבודה בכסף. ואם המקום עומד על תילו בשיטה זו כבר 35 שנה אולי הוא קיים באוויר. האם אנשים יכולים עדיין לחיות באמת תוך הרגשה של שיוויון? האם המדבר מאפשר יותר אחווה בין אנשים? עוזר לביחד שאי אפשר לברוח ממנו. האם אלה שגרים כאן הם אנשים מסוג אחר? הרי כל אחד בחר לחיות כאן מסיבותיו שלו, ואף אחד סיבותיו לא דומות למשנהו, ובכל זאת, מה מאחד ביניהם?

כן, בתקופה של יומיים תמימים שם במקום ההוא, בסמר, ועוד לזמן רב אחרי, עלו בי המון שאלות, תהיות, התפעלות, הערכה, והמון דמיון, כי הרי את רוב החברים כלל לא פגשתי, ונותרו עוד המון שאלות שלא שאלתי.

בבוקר של יום שישי, אני משכימה קום מתכוננת לטיסה שלי הביתה. 5 בבוקר מטיילת לי; טיול סיכום או פרידה, על כביש המערכת. מולי הרים יפהפיים ביניהם הר סמר, מאחורי הרי אדום, ובגופי התרוממות רוח. סופסוף משלימה עם המקום. מבינה יותר למה בחרו אנשים לגור כאן, חשה את התשובה, במשב הרוח המדברית הקרירה של טרום קיץ.

שושנה שרקי

היכוננו היכוננו! בקרוב!

ערב שח-תרבות-אוכל

ב- 4 לאוגוסט, יום חמישי, בשעה 18:30, יתקיים במועדון ערב שכולו התעוררות חושים:

- הטורניר השנתי של שח מהיר (בליץ) ע"ש רומן
- תערוכת עבודות של אמנים ואומנים מהקיבוץ
- טעימות משולחנם של שפים, קונדיטורים ובשלני קייטרינג מקומיים

המעוניינים להצטרף לטורניר, ואנשי האומנות והבישול המעוניינים להשתתף מוזמנים ליצור עמנו קשר בהקדם!

זהר - 052-8029334

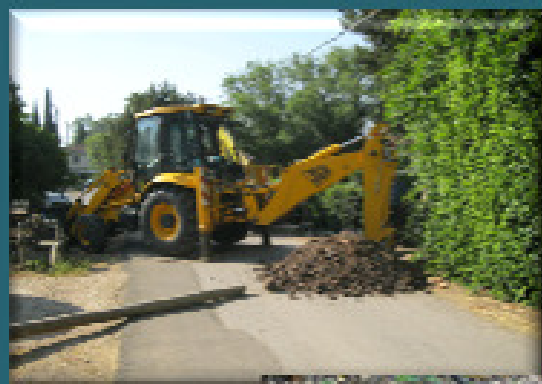
ארז - 050-8487240

או בדוא"ל:

erez@architecture.org.il

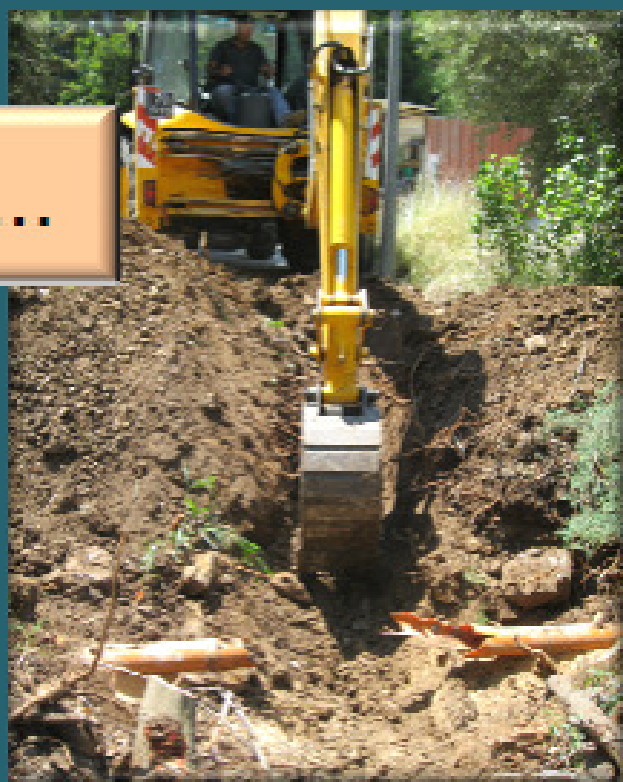

הפינה הויזואלית

מה לעשות ואפילו
עומדי חשמל מתים
לפעמים....

... וצנורות ביוב

דוד אלמן

שבת שלום

The Village Voice 08.07.17

✂far-Hanassi-Israeli Style

Vol 1 - #9

Village News: When Dorit Rosenkrantz was asked by the organizers of her trip to Brazil "What's the first thing you'll do when you get back home?" She answered: "After kissing all the kids and taking out the photos I have to collect news for the local rag...!" A lot of eyebrows were raised and this had to be explained - so now more people know a bit more about KH.!

So as not to take up too much space, our trip experiences will be done separately and even the "Don-key" will have his say. Thanks to all the people who welcomed us back. Brazil has spectacular gardens that manage to grow and survive with no irrigation (other than precipitation). We also have loads of snapshots and invite anyone interested to call and come.

The 4th of July was, of course, American Independence Day so: Mazal Tov to all who celebrate, including the Harmatz clan...and quite a few others...

Lod Airport works round the clock with flights landing and taking off : Meytal Gluck - who went to visit dad Paul's family - and Sol Kasdan who visited his dad, have both returned after having a wonderful time in the USA. Terry and daughter Kim have taken off for France where they will meet up with Terry's family who are coming over from the USA. Mia will join them for a short visit as part of her vacation from the Army - but the army will have Kim as a replacement when she's drafted. Dale, Dror and Tali Collins from Australia, should already be amongst us as you read this. Tali will go straight to the childrens house to join in the summer activities and meet up with all her friends. Max Heeres and his family are here from the USA to visit mom Joyce and Roy Abb. Sister Dina Bidek should be joining them shortly. The parents are anxious, as it's been a while.... Tzivia Potasz Brody had already packed up and gone back to the USA. Reggie and Jason are back early from their trip to Peru in order to help out with Inbal's family while she recuperates in Montreal from her accident. Rotem, Nir

and Mimi have been taking it in turn to stay with Inbal. Inbal will only return to TA when she is allowed to fly and in the meantime we send her best wishes for a speedy and full recovery!

We hear that there are more people ill and in need of hospitalization. We wish them all well and hope for the best!

The old archives room is now the home of Rotem Fuchs and her husband while they await the birth of their first child and start building a home up on the hill. That will give grandparents-in-waiting Racheli & Dudik time to adjust. Rotem will be working as a History teacher in the Hula Valley High School...so if you need help with make-up exams... The couple also have the rights to the kiosk in Ramat Yishai, so if you're in the area...

The new pool looks wonderful but we wonder why and who decided to change over to chlorine after years of using salt, which is much healthier. We would appreciate an answer. Can we change back to salt if we want? The use of chlorine has adversely affected some of our regular swimmers...not to mention some of our 'friends'. But the water stays cool and that's a pleasant surprise and now we only have to finish up the full program of renovations: fence, gardening, lighting, toilets and showers - to get full MoH approval.

Tzvia Katz will be running an Aquatic Exercise program starting this Thursday between 8:00 and 9:00 - come along and get a wet-workout!

Yoav Harris is starting pre-OC training. Good for him. We worry about him - so let's wish him luck and remind him to be careful!!!

The Bar-Mitzvah class are still busy learning their Torah portions for the big day - THE SHOW is scheduled for Friday evening 15.07 - while their Torah ceremony is scheduled for Saturday 16.07. Mazal Tov to them all.

The regional grade school in Ayelet HaShachar also celebrated the end of the term with parties and a commemorative ceremony for '100 Years of Kibbutz'.

They spoke nostalgically about sleeping in the children's houses, the public showers, the work roster and communal dining (all things that they themselves never experienced). These are things that have disappeared from the general kibbutz lifestyle...but they did have old pictures to back them up and ended with a song written by the music teacher Irit Katz and sung to the Gevatron music of "60 years old".

The factory had a study day for Quality Control and Quality Service by lecturer Hanan Lenine. We could all use a lesson on a quality outlook. After all, we spend a lot of time as customers requiring quality service.

The houses nearest what used to be the football pitch (also known as lower Tuba i.e. 'Tuba Tachta') have had a noted rash of thefts, which include Michal Gluck's bike and Einat & Gonen's lawn mower. BE FOREWARNED! Lock up what is yours.

The junior and senior high school kids have just returned from two days out at the Sea of Galilee. This Thursday the grade schoolers will have a day out at the 'Luna Gal' water park. While the younger grades will return home for the night, the older group will spend the night on the sea shore and then have the next day to swim and play. The junior and senior high schoolers will also have their annual summer holiday at kibbutz Sdot Yam once again. This year there are lots of children from outside who have registered for the vacation with us; we wish them all a good time.

Looking for a place to stay in Cusco, Peru? Try the new B&B that Avishai and his Peruvian wife, Vivienne have just opened in the Sacred Valley near the village of Urubamba. We hear that Dina (Levi) Benson and her husband are about to try it...

This week we'll be going off somewhere a bit 'closer': Mitzpe Rimon for the final ceremony of the 1st part of Galil's OTC. To him and all the other army kids we say: come back home safe and well. HAVE A GREAT SHABBOS!

Dorit & Avi Rosenkrantz

Commemorations:

02.07.66 Shalom Namali

בתמוז תשכ"ו

י"ד

Anniversaries:

10.07 Yehudit & Kenny Whitham

Dorit & Micki Chait

Michal & Yaacov Dadush

14.07 Dalia & Roy Bouskila

Birthdays:

10.07 Yehuda Eder
Shaked Frank

12.07 Frank Waterman
David Ellman
Anvah Ben-Zeev
Carmel Moana Easton
Yaheli Yodaiken

14.07 Raymonde Gutter - 80
Harold Wallach
Eden Forster (grand daughter)

16.07 Ruthy Marks
Ziv Noy

11.07 Jason Pearlson
Asher Ayalon
Tomer Levine - grand daughter

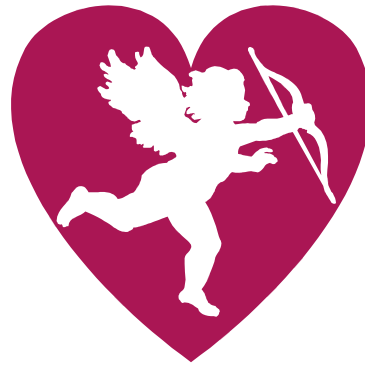
13.07 Micki Chait
Shifi (Schwartz) Matityahu
Arianne Sokol (Ben-Yehuda g/daughter)
Emma Lischitz

15.07 Ariel Cina
Moshe Gershman
Daniel Glick (grandson)
Eitan Doari (Amit-Doari g/grandson)
Shoshanna Bianco (sub-division)
16.07 Lynn Oren (Raines g/grand daughter)

OOPS!! Many Happy Returns to Asher Reubanov who was 19 on 02.07.11 - Sorry we missed it!

NOTICES

The Bar-Mitzvah children of Erez Class: Yarin Steiner, Inbal Frank, Yotam Raz, Eliya Agam, Nitzan Weissbecker and Maayan Wyatt -wish to inform the general public that their show will be presented Friday evening 15.07.11 and they will be called to the Torah on Saturday 16.07.11 **More details will follow.**

'Straight From the Heart' - culinary help

Thank you to all the people who prepared food for us while we adjusted to our status as new parents. We find it so nice when people call to find out how we're doing and come to visit - bringing more food offerings to help out.

This is a very special social action that binds the ties we feel for Kfar Hanassi and we appreciate it very much...not to mention that it's a great way to try many new, tasty and nourishing dishes.

Ortal, Yagil and Yahav Oren

FROM THE CLINIC

Wednesday 13.07 the clinic will only be open from 8:00 -10:00 AM

But, the doctor will receive patients during the morning.

Sorry for any inconvenience.

The Staff

GET READY - IT'S COMING SOON!

Culture Food Chess(t)

Thursday Evening: 04.08.11 at 18:30 in the Club Room

- 2nd Annual 'Roman Reubanov' Chess Tournament
- Exhibition of local artists works
- Local Gourmet Chef and Conditory offerings

Anyone interested in registering for the tournament, displaying art works or offering tasty bites is requested to contact us immediately.

Zohar: 052-8029334

Erez: 052-8487240 or email: erez@architecture.org.il

Source Material Study Group

Next Meeting: Wednesday 13.07 at 20:30 in the club room

What did the Rabbis of Babylon really want and why? What did they see when they turned towards Jerusalem that made them decide not to return?

EVERYONE INVITED!

Several of Sarita's ceramic works have been vandalized.

She wants to know who and why is doing this and suggests that they call her and talk about it. Sarita's number is: 4952